

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Quàm clarè Reliquiarum & sacrarum imaginum cultus doceantur per
vmbram Petri?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

depulisse, sed etiam mortuos suscitasse. Quod pium est credere et si in Actibus Apostolorum non reperitur.

Illud & de Petro, & de ceteris Apostolis legimus: *Magis autem augebatur credentium in Domino multitudo, virorum, ac mulierum, ita ut in plateis eijcerent infirmos, & ponerent in lectulis ac grabatis, ut veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quemquam illorum, & liberarentur ab infirmitatibus suis.* Unde ingens Apostolorum fructus & conuersorum multitudo colligitur. Nam tot erant, ait Caietanus, ut nec commode possent illos deferre ad Apostolos, nec Apostolis vacaret venire ad eos pro multitudine. Hinc magna potestas Apostolis data, & inde gloria exurgens apparet. Quid enim sudarijs, quid semicinctijs, quæ ad sordes excipiendas portantur, immò quid ipsa vilis umbra? Itaque ob hunc modum edendi miracula, D. Chrysostomus, illud Christi dictum: *Et maiora horum faciet,* exponit, aitque maiora ab Apostolis, quàm à Christo facta esse. Et si enim spectata virtute actiua, quam infinitam esse & diuinam oportet, omnia miracula sint paria; tamen si res ipsas spectemus, quæ fiunt, quarum non eadem est natura & perfectio; aut si modum consideremus, qui in ijs faciendis adhibetur, miracula planè inæqualia sunt. Unde mortui suscitatio maius quid est, quàm cæci illuminatio: & curare per solam umbram longè mirabilius est, quàm per manus contactum, vel verbum. Obseruat tamen etiam Lorinus, umbram non per se operatam fuisse, cum sit priuatio, sed presentiam Perri, ob quam curabantur infirmitates, siue ipse esset causa moralis tantùm, siue etiam physica instrumentalis. Ex quo prodigio D. Augustinus ita argumentatur, etiam nostros hereticos confutans: *Si tunc opem ferre poterat umbra corporis, quanto magis nunc plenitudo virtutis? Si tunc supplicantibus proderat aura quadam pertransientis, quanto magis gratia nunc permanentis? Meritò per omnes Christi Ecclesias auro pretiosius habetur ferrum, illud pœnalarum vinculorum. Si tam medicabilis fuit obumbratio visitantis, quanto magis catena vincientis? Vt umbra venientis Petri obumbraret eos. Si inanis quadam species vacua imaginis habere potuit in se vim salutis: quantò plus de corpore meruerunt attrahere salubritatis ferreo pondere sacris impressa membris vincula passionis?*

VIII. Act. 5. 14.

Ioan. 14. 12.
S. Chryso.
orat. contra
Gentes.

Lorin. in Act.
cap. 5. 15.

S. Augustin.
serm. 29. de
Sanctis

Quid clarius poteſt dici pro Reliquiarum honore ac veneratio-
ne? Quod argumentum etiam pro imaginibus ſacris militat.
Nam & umbra corporis nonnè effigiatam velut ſimilitudinem
repræſentat? Nec aliunde, poſt Plinium & alios, Clemens Ale-
xandrinus tradit, quàm ex huiusmodi per umbram formatis ima-
ginibus natam pingendi artem.

IX.

Actor. 5. 16.

Effectus porò harum ſanctatum pluribus explicatur in
Actis Apoſtolorum, his verbis. *Concorrebat autem & multitudo
vicinarum ciuitatum Ierusalem, afferentes agros, & vexatos à ſpiri-
tibus immundis: qui curabantur omnes.* Complures cauſæ fuerunt,

S. Auguſt. in
Pſal. 77.

ob quas tempore Chriſti & Apoſtolorum tot energumè legan-
tur extitiſſe. Nam præter iuſtitiam Dei, hominum peccata puni-
entis, per Spiritum malum, tamquam per carnificem, de qua
re ſuprà egi, etiam erat hæ cauſa, quia eo tempore vigeant
Sadducei, quorum vnus error erat, omnino nullum ſpiritum

Tertull. in
Apolog. Cy-
prian ad De-
metrianum.

eſſe; & in primitiua Eccleſia, Tertulliano & Cypriano teſte,
multi per dæmones obſeſſi erant, quia ſimilis tunc error fuit Pe-
ripatericorum, ſicut nunc Atheiſmo ex Caluinismo repullula-
ſcente, tot paſſim ſagarum & magorum ac veneficorum exami-
na ſuccifa multiplicantur, vt qui neget, eſſe dæmones, ſagis ipſis
fit peior. Fuerunt hæ ſimileſque cauſæ diuina ſapientia & æqui-
tate dignæ, vt propter eas tempore Chriſti & Apoſtolorum tot

Iſa. 47. 25.

à dæmonibus inſiderentur. Sed acceſſit ad has in primis etiam
illa, vt expulſione dæmoniorum Apoſtoli, & per Apoſtolos Chri-
ſtus inclareſceret, à quo Apoſtoli poteſtatem acceperunt dæmo-
nes eiiciendi. Quis enim non miraretur in rudibus illis piſcato-
ribus, in homulis pauperibus & contemptis, tantam vim, vt im-
becilles ipſi, fortiſſimos gigantes, & ipſum patrem filiorum ſuper-
bia verbo de poſſeſſione ſua expellere poſſint, & ad ſordidiſſima

Iſa. 14. 13.

quæque deiicere illam, *qui ſolum ſuper Aquilonem conatus fuit lo-
care?* Nec paruum erat beneficium, ſiue morbis, ſiue alijs dolo-
ribus ac moleſtijs vexatos à ſpiritibus immundis liberari, in nomine
Chriſti. Quare merito liberati, & Apoſtolorum doctrinam, &
Chriſti diuinitatem crediderunt.

X.

Talia etiam de alijs Apoſtolis legimus. Iacobus Zebedæi
filius, Ioannis Apoſtoli & Euangeliftæ frater, cui Samaria &
Iudæa